

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a Bizottság tisztviselői, akik a személyzeti szabályzat 2004. május 1-jei hatálybalépését megelőzően lezajlott felvételi versenyvizsga sikeres pályázói voltak. Miután az említett időpontot követően felvételt nyertek, kinevezésükre az új személyzeti szabályzatban meghatározott besorolási és fizetési fokozat alapján került sor, amely álláspontjuk szerint rájuk nézve kedvezőtlenebb. Jelen keresettel e kinevezésüket vitatják.

A felperesek előadják, hogy jelen esetben a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 12. cikke nem alkalmazható, másodsorban pedig e rendelkezés jogellenes, mivel a közösségi jog több elvét is sérti. Ezzel kapcsolatban elsősorban a hátrányos megkülönböztetés tilalmára, valamint az egyenlő bánásmód és a munkavállalók szabad mozgásának elvére hivatkoznak. A felperesek álláspontja szerint ezeket az elveket sérti az a tény, hogy az érintett tisztviselők többsége az új tagállamok állampolgára. Véleményük szerint az ugyanezen az alkalmassági listán szereplő, de 2004. május 1-je előtt kinevezett tisztviselőkhöz képest hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el.

A felperesek ezzel kapcsolatban hivatkoznak még a személyzeti szabályzat 30. cikkének állítólagos megsértésére is, amely előírja, hogy az új tisztviselőket a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozatba és beosztásba kell kinevezni, illetve a jogos bizalom, a jogbiztonság, a gondos ügyintézés, az arányosság és az igazgatás gondoskodási kötelezettsége elvének állítólagos megsértésére, valamint hatáskörrel való visszaélésre.

2005. augusztus 11-én benyújtott kereset – ADOMEX International B.V. kontra Bizottság

(T-315/05 sz. ügy)

(2005/C 281/45)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: ADOMEX International B.V. (képviselők: G. Van der Wal és T. Boesmans ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a N 372/2003 ügyben hozott 2005. március 16-i C(2005)592 bizottsági határozatot.
- az Elsőfokú Bíróság Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes virágkertészeti importtal és nagykereskedéssel foglalkozik, és elsősorban főleg harmadik országokból származó vágott virágot hoz be további feldolgozás céljából Hollandiába.

Azért támadja meg a bizottsági határozatot, mert az nem emelt kifogást az N 766/95. és az NN 84/00. sz. ügyben jóváhagyott virágkertészeti támogatási szabályozás ellen. E szabályozás a virágkertészeti termékek azon ágazatspecifikus adójáról (Vakheffing Bloemwerkerijproducten) szóló rendeletre vonatkozik, amelyet a holland közjogi gazdasági szövetséghez tartozó kertészeti piacszövetség (Produktschap Tuinbouw) vet ki.

Keresetének alátámasztásául a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság jogsértően mulasztotta el megvizsgálni azt, hogy a támogatási szabályozás összeegyeztethető-e a közös piaccal, és megsértette az EK 23. és az EK 25. cikket. Ezáltal az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettséget is megsértette.

A felperes szerint a megtámadott határozat megsérti az EK 23. és az EK 25. cikket. A Bizottság által jóváhagyott támogatási szabályozás esetében nem az EK 90. cikk értelmében vett belső adóról van szó, hanem az EK 23. és az EK 25. cikk szerinti vámmal azonos hatású díjról. Ez abból adódik, hogy az adó ugyanazon kereskedelmi szinten és ugyanazon adótevénytámas mellett nem egyformán sújtja a belföldi és az importált termékeket, és hogy nincs a megadózott importáruhoz hasonló vagy azzal versenyző belső termék, hogy szó lehetne belső adók rendszeréről.

A Bizottság határozata ezen kívül érthetetlen, de legalábbis nem kielégítően indokolt, és ezért az EK 253. cikkébe ütközik. A Bizottság határozatában korábbi határozatokra utal, amelyek nem tartalmaztak indokolást, vagy amelyekben a vitatott határozatban elbírálandótól teljesen eltérő adókat hagyott jóvá. Ezenkívül a Bizottság nyilvánvaló hibát követ el a tényállás megállapítása során, többek között mert megállapítja a határozatban, hogy a kérdéses adót nem vetik ki importált termékekre.

Végül a felperes arra hivatkozik, hogy nem volt alkalma érintettként ismertetni az álláspontját vagy az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárási jogait gyakorolni.